

nem alba

ruháimba menekültél
bántottak miatta
mintha magammal siettem volna
hol eső hol hó de hideg
a csikket karodba nyomtam
magamhoz a bort
magadhoz a kenyeret
csókoltalak kamera előtt
ismerősök zene
feldobódtál
kint azt mondtad
szeretsz és nem csalsz
otthon két párnával volt ágyazva
kifésülted a hajad
nadrágom székre
és késő hajnalig
szeretkeztünk
miután hazamentél
sovány helyeden aludtam
ízemlék a szád
beteggé tett a tél
úgy ott akkor